

[Erhard Jakobsen.]

USA kom ud af Vietnam, hvilket skulle løse alle problemer, har vietnameserne dræbt hinanden i et antal af 50.000. Hvor mange færre tror man der var blevet dræbt, hvis USA var blevet i Vietnam?

Det er bare lige lidt stof til eftertanke fra en mand, der sidste år tillod sig at kalde den holdning, det officielle Danmark indtog, for hysteri, og som i dag står ved det som ingen sinde før. Det var en hysterisk optræden fra Danmarks side, det officielle Danmark, ikke det danske folk. Det danske folks ligegyldighed over for sagen fremgik af den indsamling, der var kort tid efter, at krigen var sluttet. Den gav nemlig næsten ingenting, så flovt var det, og det var den danske befolknings officielle, den danske befolknings virkelige holdning.

Jeg siger det med en venlig hilsen til den nye udenrigsminister, og det gør ikke noget, han ikke er her, for han ved, det er det, jeg vil sige, han kender mig, og jeg ved også, hvad han vil svare, for vi kender hinanden. Det er egentlig ikke nødvendigt at sige det, men alligevel.

Den nye regering forudsætter bred enighed om en stor del af dansk udenrigspolitik, og det kan den tro der også er her i tinget. Man kan regne med centrum-demokraterne, lige så længe man lader være med at rende rundt og løfte pegefingre over for forskellige regeringer i forskellige lande, specielt de lande, Danmark er allieret med. Hvis man derimod skal til at tale om at rejse pegefingre, så må man søge sit flertal et andet sted i salen, og så ved man vel også, hvor man kan finde det.

Man har før pralet af den afspænding, der er på vej i Europa, og adskillige danske ministre har pralet af, at Danmark var med til at skabe denne afspænding. All right, jeg tror nu ikke på, at det er Danmark, der skaber særlig megen afspænding, men én ting ved jeg, at spørgsmålet om Danmarks sikkerhed har mere og mere at gøre med vort gode forhold til Amerikas Forenede Stater, end det har med et godt forhold til Sovjetunionen at gøre. Og det tror jeg nok vi skal lægge os meget på sinde. Der har lydt onde ord nok fra europæisk side til USA, og der er folk nok i USA, der har forstået disse onde ord sådan, at det måske var klogt, om man overførte parolen „go home,

yankee“ på de amerikanske tropper i Europa. Hvis det sker, så kan Danmark forhøje sine forsvarsudgifter med 50 pct. Det er vist nogenlunde, hvad man vil kunne forudse.

Og så en ting til. Det er skik og brug, ikke mindst i Danmarks radio, at vise en meget uvenlig holdning over for vor tyske nabo mod syd. Jeg har en lille sag til radiatorådet, der skal komme frem i nær fremtid, den kom oven i købet på nytårsdag som en venlig hilsen til vor nabo mod syd, nemlig en film med nazimelodier og det hele på for at fortælle, at vi stadig væk herhjemme tror, at tyskerne er nogle nazister.

Det, jeg gerne vil sige, det er — idet det jo ikke tilkommer mig at byde velkommen — at jeg da godt ved, at den omstændighed, at hr. Jes Schmidt i dag sidder i det danske folketing, er der mange der haft ondt af. Jeg har også ondt af nogle, ikke af dem, der fik ideen, men af dem, der ikke kan forstå den. Det gør mig virkelig ondt, hvis man ikke er kommet længere i europæisk forståelse, end at man ikke kan forstå, hvad det betyder, at der i Danmark gives plads for en repræsentant for det tyske mindretal, for det er hr. Jes Schmidt. Hr. Jes Schmidt er ikke repræsentant for centrum-demokraterne. Hr. Jes Schmidt sidder her som repræsentant for det tyske mindretal, men centrum-demokraterne er stolte af, at det er os, der har gjort det muligt for det tyske mindretal at komme til orde i Danmarks folketing.

Det var en mægtig fidus — den kostede formentlig partiet 1 eller 2 mandater. Det er den slags fiduser, man godt kan være bekendt at gå ud fra. Men jeg er ganske sikker på, at der vil være kolleger i Europaparlamentet blandt tyskerne, som helt forstår, at vi altså er nogle i Danmark, der mener mere med vor tilslutning til et fælles Europa end bare dette at få nogle bedre priser, hvilket også er vigtigt, og hvilket vi også har fået.

I øvrigt ikke noget om NATO og EF, for det er overflødigt. De angreb, der er på NATO, og de angreb, der er på EF, det er så ubetydeligt, at det kan man ganske simpelt lade være med at beskæftige sig særlig meget med.

Et par ord om energi. Jeg har én gang tidligere været inde på den tendens, vi har her i Danmark til at blive hysteriske en gang imellem. Det er altså også ved at ske